

---

---

## КНИГА УШ.

**СЪДЪРЖАНІЕ.** Венера прогнѣвена на Телѣмаха умолява Юпитера за да го погуби; но орисницѣтъ като не допуцать пагубата му, богынята прибѣгва при Нептуна като го моли да го отдалечи отъ Итака кждѣто го Адоамъ води. Нептунъ провозжда на кормчія Акаманта една коварна богыня, която му омайва чувствата и го накарва да влѣзи съ отворены платна въ пристанището на Салентъ въ минутата когато той мисляше че е стигналъ въ Итака. Идуменей, царь Салентскій приема Телѣмаха и Ментора найгостелюбиво; отива съ тѣхъ въ храма на Юпитера дѣто бѣше заповѣдалъ да са принесе жертва за благополучныя исходъ на една война противъ Мандурійцѣтъ. Жрецьтъ, като гледа на утробата на жъртвѣтъ, подава блага надѣжды на Идоменея и го увѣрва че сполуката му зависи отъ двамата тѣзи странници.

Когато Телѣмахъ и Адоамъ са разговаряхъ безъ да са предадѣтъ на сънъ и безъ да съгледатъ че нощта бѣ вече въ половината на теченіето си, едно враждебно и коварно божество ги отдалечи отъ Итака, която кормчійтъ Акамантъ напраздно търсяше. Нептунъ, ако и благонаклоненъ къмъ Финикійанѣтъ, не можеше да търпи повече дѣто Телѣмахъ избѣгнѣ бурята, която го бѣ хвърлила върху острийтъ канары на Калипсина островъ. Венера бѣше още повече прогнѣвена като гледаше тържеството на тогози младя момъкъ слѣдъ като той побѣди Купидона и сичкытъ неговы прельстенія. Въ увеличаньето на скърбѣта си, тя остави Цитера, Пафосъ, Идалия и сичкытъ чествованія които ѝ са въздавать въ островъ Кипръ: тя не можеше вече да обитава въ мѣстата, дѣто Телѣмахъ презрѣ владычеството ѝ. И тѣй тя са въскача на звѣздныя Олимпъ, дѣто боговетъ бѣхъ събраны около престола на Юпитера. Отъ тука тѣ гледахъ звѣздытъ като обикаляхъ подъ краката имъ; гледахъ земното кжлбо подобно на една малка купчина отъ прѣстъ, безпрѣдѣлнытъ морета са виждахъ като едни кашкы вода отъ които тѣзи купчинка са малко мокряше. Найголѣмытъ царства сж показвать предъ